

Sygn. akt XVII AmE 276/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2022 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Jolanta Stasińska

po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2022 roku w Warszawie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w O.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w O. od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 5 lipca 2019 roku, Nr (...)

1. oddala odwołanie,

2. zasądza od (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w O. na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720,00 zł (siedemset dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia SO Jolanta Stasińska

Sygn. akt XVII AmE 276/20

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki decyzją z dnia 5 lipca 2019 roku, numer (...), na podstawie art. 56 ust 1 pkt 2 w związku z art 56 ust 2, ust 3 i ust 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755 ze zm.; dalej: „ustawa”) oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 ze zm., dalej: „Kpa”), w związku z art. 30 ust. 1 ustawy, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej Przedsiębiorstwu: (...) S.A. z siedzibą w miejscowości: O. (dalej: (...)), posiadającemu koncesję na wytwarzanie ciepła, udzieloną decyzją Prezesa URE z dnia 13 października 1998 r. Nr (...)(...) ze zm., orzekł, co następuje:

1) Przedsiębiorca naruszył postanowienie art 10 ust. 1 ustawy, nie przestrzegając obowiązku utrzymywania zapasów paliw w ilości zapewniającej utrzymanie ciągłości dostaw ciepła do odbiorców, określonej zgodnie z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 lutego 2003 r. w sprawie zapasów paliw w przedsiębiorstwach energetycznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 39, poz. 338 ze zm.; dalej: rozporządzenie). Ujawniony niedobór stanu zapasów paliw w stosunku do poziomu wymaganego przez rozporządzenie wyniósł w dniu 1 listopada 2017 r. co najmniej (nie uwzględniono zużycia paliwa w dniu 31 października 2017 r. oraz w dniu 1 listopada 2017 r.):

• 49,01 Mg węgla kamiennego dla kotłowni nr 3 zlokalizowanej w N. przy ul. (...), co stanowi 55,79 % zapasu obowiązkowego;

- 16,22 Mg węgla kamiennego dla kotłowni nr 4 zlokalizowanej w N. przy ul. (...), co stanowi 88,54 % zapasu obowiązkowego;
- 19,53 Mg węgla kamiennego dla kotłowni nr 5 zlokalizowanej w R. przy ul. (...), co stanowi 56,53 % zapasu obowiązkowego;
- 16,80 Mg węgla kamiennego dla kotłowni nr 7 zlokalizowanej w P. przy ul. (...), co stanowi 91,16 % zapasu obowiązkowego;

Obliczeń dokonano uwzględniając podane przez Przedsiębiorstwo zużycie paliw dla każdej kotłowni lokalnej oraz inwentaryzację na dzień 31 października 2017 r.

2) Przedsiębiorca naruszył postanowienia art 10 ust. 1e pkt 2 ustawy nie przestrzegając obowiązku przekazania informacji o obniżeniu ilości zapasów paliw na dzień 1 listopada 2017 r. w źródłach wytwarzania ciepła:

- nr 3 - kotłowni w N. przy ul. (...);
- nr 4 - kotłowni w N. przy ul. (...);
- nr 5 - kotłowni w R. przy ul. (...);
- nr 7 - kotłowni w P. przy ul. (...).

3) Za działanie opisane w punkcie 1 wymierzam Przedsiębiorcy łączną karę pieniężną w kwocie 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy zł),

4) Za działanie opisane w punkcie 2 wymierzam Przedsiębiorcy łączną karę pieniężną w kwocie 10 000 zł (słownie: dziesięć tysięcy zł).

Od powyższej decyzji odwołanie wniósł powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą O. w (...), zaskarżając ją w całości. Powód wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji.

Zaskarżonej decyzji zarzucił:

1) naruszenie § 4 Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 lutego 2003 r. w sprawie zapasów paliw w przedsiębiorstwach energetycznych (Dz.U. Nr 39, poz.338) przez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na pominięciu zawartych w tym przepisie warunków gromadzenia zapasów w magazynach, zbiornikach i na składowiskach sąsiadujących z miejscem wytwarzania energii i przyjęcie, że powód naruszył art.10 ust. 1 oraz art.10 ust. 1e pkt 2 Ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz.U. z 2019 r. poz.755 ze zm.)

2) naruszenie art. 75 kpa poprzez pominięcie zgłoszonego przez powoda dowodu z oględzin miejsc składowych opału: w N. przy ul. (...), w R. przy ul. (...), w P. przy ul. (...), w N. przy ul. (...) na okoliczność uwarunkowań składowania paliwa w w/w lokalizacjach w odniesieniu do wymagań §4 Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 lutego 2003 r. w sprawie zapasów paliw w przedsiębiorstwach energetycznych.

W odpowiedzi na odwołanie Prezes Urzędu Regulacji Energetyki wniósł o:

1. oddalenie odwołania,
2. zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Pozwany podtrzymał stanowisko zawarte w treści decyzji.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Pismem z dnia 9 marca 2018 r. Radny Miejski O. poinformował Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (dalej: Prezes URE), że podczas XLV Sesji Rady Miejskiej O. w dniu 28 lutego 2018 r. złożył interpelację, w której w związku z pozyskanymi informacjami, zapytał o potwierdzenie bądź zaprzeczenie prawdopodobnemu złamaniu przez zarząd (...) S.A. w O. przepisów rozporządzenia, wskazując przy tym, że wg. jego wiedzy Przedsiębiorca nie utrzymuje wymaganych prawem zapasów paliw. Radny mając na uwadze przedstawione przez niego jako niepokojące informacje, powołując się na mandat radnego, wniósł o przeprowadzenie kontroli oraz przesłanie informacji pokontrolnych do wiadomości radnych Rady Miejskiej O.. /k. 1-2 akt adm./

Pismem z dnia 22 marca 2018 r., Prezes URE, działając na podstawie art 28 w związku z art. 10 ust. 1 ustawy zwrócił się do Przedsiębiorcy o przedstawienie informacji dotyczących realizacji obowiązku utrzymywania zapasów paliw w ilości zapewniającej utrzymanie ciągłości dostaw ciepła do odbiorców, określonej zgodnie z § 2 ust 1 rozporządzenia. Przedsiębiorca został zobligowany do przekazania powyższych informacji - według stanu na dzień 21 marca 2018 r. - na formularzu pt. „Informacja o posiadanych zapasach paliw wg stanu na dzień 21 marca 2018 r.”, dla każdego z miejsc wytwarzania ciepła eksploatowanych przez Przedsiębiorcę w ramach wykonywania koncesjonowanej działalności gospodarczej. /bezsporne/

W odpowiedzi na ww. wezwanie, pismem z dnia 12 kwietnia 2018 r., Przedsiębiorca przekazał wypełnione ww. formularze, podając dla każdego eksploatowanego źródła lokalnego rzeczywistą wielkość zapasów węgla kamiennego na dzień 21 marca 2018 r. na identycznym poziomie wynoszącym: 4 120 Mg w każdym z niżej wymienionych źródeł:

- nr 3 - kotłowni w N. przy ul. (...);
- nr 4 - kotłowni w N. przy ul. (...);
- nr 5 - kotłowni w R. przy ul. (...);
- nr 7 - kotłowni w P. przy ul. (...),

Dla EC (...) podano wielkość rzeczywistego utrzymywanego zapasu na poziomie 4 020 Mg. /k. 20-9 akt adm./

Wobec wyjaśnień Przedsiębiorcy, który poinformował, że dla kotłowni lokalnych głównym placem składowym jest plac EC (...), skąd opał dostarczany jest do poszczególnych kotłowni (odległość do 20 km) Prezes URE pismem z dnia 16 maja 2018 r., zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, w związku z ujawnieniem nieprawidłowości polegających na nieprzestrzeganiu obowiązku utrzymywania zapasów paliw w ilości zapewniającej utrzymanie ciągłości dostaw ciepła do swoich odbiorców, określonej zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 1 lit. c oraz § 2 ust. 3 rozporządzenia, obniżeniu wielkości utrzymywanych zapasów paliw w innych przypadkach niż wymienione w art. 10 ust. 1a, nieprzekazaniu informacji, o której mowa w art. 10 ust. 1e ustawy. Zawiadamiając o wszczęciu postępowania administracyjnego Prezes URE wezwał jednocześnie Przedsiębiorcę do przedstawienia szczegółowych wyjaśnień, złożenia wniosków dowodowych oraz przesłania uwierzytelnionych kopii dokumentów mających związek ze sprawą, w tym w szczególności informacji o utrzymywanych zapasach oleju opałowego na dzień 21 marca 2018 r. dla źródła wytwarzania ciepła zlokalizowanego w O. przy ul. (...), informacji o utrzymywanych zapasach oleju opałowego na dzień 21 marca 2018 r. dla źródła wytwarzania ciepła zlokalizowanego w N. przy ul. (...), skorygowanej informacji o utrzymywanych zapasach węgla kamiennego na dzień 21 marca 2018 r. dla wszystkich źródeł wytwarzania ciepła opartych na tym paliwie, uwzględniającej rzeczywisty stan zapasów węgla zgromadzony w bezpośrednim sąsiedztwie każdego źródła wytwarzania ciepła. Prezes URE działając na podstawie art. 28 ust. 1 w związku z art. 56 ust. 3 oraz ust. 6 ustawy, wezwał również Przedsiębiorcę do przedstawienia danych, pozwalających ustalić sytuację oraz możliwości

finansowe Przedsiębiorcy, w tym w szczególności informacji o wyniku finansowym oraz przychodach z działalności koncesjonowanej, polegającej na wytwarzaniu ciepła, osiągniętych przez Przedsiębiorcę w 2017 r. /k. 11 akt adm./

W odpowiedzi na ww. zawiadomienie Przedsiębiorca pismem z dnia 4 czerwca 2018 r., wyjaśnił m. in. „że..... wszczęcie przeciwko Spółce procedury w sprawie nałożenia kary pieniężnej, w świetle istniejącego stanu faktycznego jest całkowicie nieuzasadnione, gdyż nie wystąpiły okoliczności wskazujące na nieprzestrzeganie obowiązku utrzymania zapasów paliw w ilości zapewniającej utrzymanie ciągłości dostaw ciepła dla odbiorców (...) SA. Przeciwnie, Spółka dysponowała znacznymi rezerwami paliw, a w szczególności:

1. w Spółce nie doszło do obniżenia wielkości utrzymywanych zapasów paliw w innych przypadkach niż wymienione w art 10 ust 1a ustawy Prawo energetyczne,
2. Spółka nie miała obowiązku przekazywania informacji, o której mowa w art 10 ust 1e ustawy Prawo energetyczne ponieważ nie zaistniały żadne okoliczności zobowiązujące ją do składania takiej informacji. W Spółce nie wystąpiło obniżenie zapasów paliw poniżej wielkości określonych w przepisach wydanych na podstawie art 10 ust 6 ustawy Prawo energetyczne."

Wskazał również, że „... temat zapasów węgla w O. stał się przez krótki okres wiosną br. jednym z elementów walki politycznej lokalnej opozycji w mieście po czym jak się pojawił tak równie szybko zniknął gdy Spółka podała nową politykę energetyczną (...) S.A. polegającą na istotnym zwiększeniu ilości gazu w produkcji ciepła i prądu.". Przedsiębiorca poinformował również Prezesa URE, że „... kotłownie lokalne obsługiwane przez (...) SA. znajdują się w bezpośredniej bliskości centralnego magazynu węgla na terenie EC (...). W załączeniu mapy z programu (...) (szt 4) z których jednoznacznie wynika, że odległość ta nie przekracza 20 km. Kotłownie te usytuowane są na terenie skupisk mieszkaniowego budownictwa wielorodzinnego gdzie nie ma możliwości gromadzenia dużych zapasów węgla. Gromadzenie węgla w znacznej ilości w takiej lokalizacji nie jest wskazane zarówno ze względów ekologicznych, zdrowotnych jak i bezpieczeństwa. Od lat magazynem składowym dla kotłowni lokalnych jest magazyn (...), z którego węgiel dowożony jest sukcesywnie w zależności od potrzeb. Przedsiębiorca stwierdził, że „...w całej historii Spółki nie zdarzyła się sytuacja by zaprzestano dostarczać ciepło dla odbiorców kotłowni lokalnych z powodu braku opału. Dlatego w przedstawionych przy poprzednim piśmie tabelach wykazana nadwyżka węgla dotyczy zapasu zgromadzonego na terenie EC (...). Z punktu widzenia metodologii oceny zapasów jest to całkowicie (zdaniem Przedsiębiorcy) uzasadnione." „... biorąc pod uwagę przedstawione dane dotyczące zapasów węgla i wykorzystania innych paliw oraz prowadzoną politykę w zakresie bezpieczeństwa utrzymania ciągłości dostaw ciepła (...) S.A. brak podstaw do zastosowania wobec Spółki kary pieniężnej w wyniku wszczętego postępowania administracyjnego albowiem nie zachodzą przesłanki do jej wymierzenia." Przedstawiono również informacje w zakresie oleju opałowego na formularzu pt „Informacja o posiadanych zapasach paliw wg stanu na dzień 21 marca 2018 r.", rachunek zysków i strat za 2017 rok oraz kopię formularza opłaty z tytułu działalności objętej koncesją za 2017 rok w zakresie wytwarzania ciepła. Przedsiębiorca poinformował, że właściwym dla Spółki jest 11 (...) Urząd Skarbowy w K. adres: ul. (...), (...)- (...) K.. /k. 13-51 akt adm./

Pismem z dnia 13 czerwca 2018 r. wezwano Przedsiębiorcę do przedłożenia informacji w zakresie zapasów węgla kamiennego utrzymywanych przez Przedsiębiorcę wg stanu na dzień: 21 marca 2018 r. dla każdego eksploatowanego przez Przedsiębiorcę źródła wytwarzania ciepła, którego obowiązek utrzymywania zapasów paliw w ilości zapewniającej utrzymanie ciągłości dostaw ciepła do swoich odbiorców dotyczy, przy czym wyraźnie w wezwaniu zaznaczono, że na każdym formularzu w rubrykach dotyczących rzeczywistej wielkości zapasów utrzymywanych przez Przedsiębiorcę (Tabela 3 formularza) należy uwzględnić stan zapasów poszczególnych paliw znajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie poszczególnych źródeł wytwarzania ciepła (place, składowiska, bunkry). /k. 53-54 akt adm./

W odpowiedzi na powyższe wezwanie Przedsiębiorca pismem z dnia 2 lipca 2018 r., udzielił wyjaśnień oraz załączył wypełnioną na formularzu pt. „Informacja o posiadanych zapasach paliw wg stanu na dzień 21 marca 2018 r." informację w zakresie zapasów węgla kamiennego i odrębnie oleju opałowego. Przedsiębiorca wyjaśnił „Odnosząc się

do problemu zapasów węgla w bardzo małych obiektach kotłowni lokalnych wyjaśniamy, że kotłownie te znajdują się na terenach położonych w najbliższej odległości naszego miasta O. i dostarczają one ciepło od 1 do 9 budynków mieszkalnych.“. „ Odległości czasowe dowozu węgla samochodem, który jest na stanie (...) S.A. wynoszą: N. (...) minut, (...) minut, (...) minut. Z uwagi na położenie kotłowni centralnej czas ten jest znacznie krótszy niż przemieszczenie się pomiędzy dzielnicami O.. (...) S.A. posiada umowę z przewoźnikiem zewnętrznym, w której zobowiązuje się on do wykonania każdej usługi transportowej w ciągu 6godzin od momentu zgłoszenia. Częstotliwość dostaw węgla i wielkości ustalane są na bieżąco z palaczami, osobą nadzorującą kotłownie i przewoźnikiem. (...) „Taki system zaopatrzenia gwarantuje bezpieczeństwo ciągłości dostaw.“. Przedsiębiorca zaznaczył też, że w jego ocenie kotłownie lokalne w sensie faktycznym i prawnym nie działają jako samodzielne jednostki wytwórcze lecz są integralną częścią Przedsiębiorstwa jednozakładowego.”. Przedsiębiorca stwierdził, że „... posiadamy pełne, 100% normatywne zabezpieczenie zapasów węgla dla kotłowni lokalnych oraz znaczną nadwyżkę zapasów w kotłowni przy ulicy (...), a wszelkiego rodzaju informacje, w wyniku których zostało wszczęte Państwa postępowanie są wynikiem wyłącznie walki przedwyborczej w mieście i mają ono zdaniem spółki przykryć śledztwo prowadzone przez Prokuraturę Okręgową wS. przeciwko prezesowi spółki pełniącemu obowiązki w poprzedniej kadencji, któremu już postawiono zarzuty niegospodarności na dużą skalę.“. /k.61-88 akt adm./

Pismem z dnia 23 sierpnia 2018 r. wezwano Przedsiębiorcę ponownie do przedłożenia informacji w zakresie zapasów węgla kamiennego utrzymywanych przez Przedsiębiorcę wg stanu na dzień; 21 marca 2018 r. dla każdego eksploatowanego przez Przedsiębiorcę źródła wytwarzania ciepła, którego obowiązek utrzymywania zapasów paliw w ilości zapewniającej utrzymanie ciągłości dostaw ciepła do swoich odbiorców dotyczy, przy czym wyraźnie w wezwaniu zaznaczono, że na każdym formularzu w rubrykach dotyczących rzeczywistej wielkości zapasów utrzymywanych przez Przedsiębiorcę (Tabela 3 formularza) należy uwzględnić stan zapasów poszczególnych paliw znajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie poszczególnych źródeł wytwarzania ciepła. Prezes URE wyraźnie zaznaczył w swoim piśmie, że przedstawione przez Przedsiębiorcę formularze dotyczące stanów zapasów paliw w źródłach stanowiące załącznik do pisma Przedsiębiorcy z dnia 2 lipca 2018 r., wykazują brak niedoboru paliw przy jednoczesnym braku nadwyżki paliw. Powyższe wskazuje na to, że Przedsiębiorca w tabeli 3 Formularzy nie podał rzeczywistej wielkości zapasów paliw utrzymywanych przy poszczególnych - wyżej wymienionych - źródłach wytwarzania ciepła, lecz wartość przeliczeniową wynoszącą dokładnie tyle, ile wynosi minimum poziomu normatywnego wynikającego z rozporządzenia. Potwierdza to również wyjaśnienie Przedsiębiorcy zawarte w piśmie z dnia 4 czerwca 2018 r. /k. 58-59 akt adm./

Odpowiadając na powyższe wezwanie pismem z dnia 10 września 2018 r., Przedsiębiorca poinformował, że „... w pismach z dnia 4 czerwca 2018 r. oraz z dnia 2 lipca 2018 r. przedstawił dane dotyczące zapasów węgla i wykorzystania innych paliw oraz prowadzoną politykę w zakresie bezpieczeństwa utrzymania ciągłości dostaw ciepła. W szczególności spółka podniosła, że kotłownie lokalne obsługiwane są poprzez wykorzystanie znajdującego się w ich bezpośredniej bliskości centralnego magazynu węgla na terenie EC (...). Przedsiębiorstwo wyraźnie wskazało, że system organizacji zaopatrzenia kotłowni w sposób zapewniający ciągłość dostaw ciepła do odbiorców jest konsekwencją braku albo ograniczenia możliwości składowania na składowiskach sąsiadujących z miejscem wytwarzania energii. „Kotłownie usytuowane są na terenie skupisk mieszkaniowego budownictwa wielorodzinnego gdzie nie ma możliwości gromadzenia dużych zapasów węgla. Gromadzenie węgla w znacznej ilości w takiej lokalizacji nie jest wskazane zarówno ze względów ekologicznych, zdrowotnych jak i bezpieczeństwa. Zgodnie z§4 Rozporządzenia zapasy mogą być gromadzone w magazynach, zbiornikach i na składowiskach sąsiadujących z miejscem wytwarzania energii, w sposób zapewniający bezpieczeństwo osób i składowania, ochronę środowiska oraz umożliwiający składowanie i pobieranie paliw w sposób ciągły w ciągu całego roku. Jeżeli zatem w ocenie Przedsiębiorcy potencjalne miejsca składowania nie spełniały powyższych wymogów to uzasadnione było (i to w świetle art 355 §2 kc) ustanowienie, do czasu wystąpienia możliwości zmiany tego stanu rzeczy, magazynem składowym dla kotłowni lokalnych magazynu (...), z którego węgiel dowożony jest sukcesywnie w zależności od potrzeb. Kluczowe jest przy tym, że Przedsiębiorca zapewnił utrzymanie ciągłości dostaw ciepła do odbiorców przy zapewnieniu ilości zapasów określonej w rozporządzeniu. Powyższe wyjaśnienie jest istotne, z uwagi na (...) zarzut działania niezgodnego z obowiązującymi przepisami prawa. Spółka nie dysponuje danymi określającymi stan zapasów

w bezpośrednim sąsiedztwie poszczególnych źródeł lokalnych na żądany dzień, natomiast posiada dane określające stan zapasów w magazynie składowym EC (...) i dane te poprzez podział i przypisanie poszczególnym źródłom ujawniła. /k. 55-56 akt adm./

W związku z faktem, że w dalszym ciągu Przedsiębiorca nie przedstawił (pomimo kierowanych do niego kilkakrotnie wezwań) danych dotyczących stanu zapasów paliw na konkretny dzień stwierdzając, że posiada jedynie dane określające stan zapasów w magazynie składowym EC (...) i dane te przypisuje poszczególnym źródłom poprzez podział, Prezes URE pismem z dnia 15 listopada 2018 r. wezwał Przedsiębiorcę do:

- przekazania udokumentowanej informacji o pojemnościach magazynowych dla każdego z lokalnych źródeł wytwarzania ciepła,
- wskazania daty ostatniego spisu z natury dotyczącego zapasów węgla dla każdego z lokalnych źródeł wytwarzania ciepła oraz podania wielkości zapasów węgla na ten dzień dla każdego źródła,
- udzielenia informacji dotyczącej stanu zapasów węgla na dzień 28 lutego 2018 r. dla każdego z lokalnych źródeł wytwarzania ciepła,
- przekazania informacji o zużyciu węgla każdego dnia od 1 marca 2018 r. do 20 marca 2018 r. dla każdego z powyższych źródeł wytwarzania ciepła.
- przekazania informacji o masie (Mg) każdego transportu węgla kamiennego dostarczonego z placu zlokalizowanego przy ul. (...) do każdego z czterech lokalnych źródeł wytwarzania ciepła w okresie od 1 marca 2018 r. do 20 marca 2018 r.
- wyjaśnienia rozbieżności masy paliw dla lokalnych źródeł wytwarzania ciepła podanej przy piśmie z dnia 12 kwietnia 2018 r. (gdzie podano rzeczywistą wielkość zapasów utrzymywanych paliw w wielkości 4 120 Mg dla każdego z powyższych źródeł, przy czym dla Kotłowni (...) podano wielkość: 4 020 Mg) i przy piśmie z dnia 2 lipca 2018 r. (gdzie dla tych samych ww. źródeł wytwarzania ciepła na ten sam dzień (tj. na 21 marca 2018 r.) podano inne wartości, każdorazowo podając rzeczywistą wielkość zapasów paliw w wielkości równej (nie niższej i nie wyższej) wielkości zapasów paliw niezbędnej do utrzymania. /k. 89-90 akt adm./

Odpowiadając na powyższe wezwanie Przedsiębiorca pismem z dnia 4 grudnia 2018 r., przekazał informacje o rozmiarach poszczególnych magazynów węgla kotłowni lokalnych, załączając przy tym dokumentację fotograficzną. Załączył spis węgla przeprowadzony z natury na dzień 31 października 2017 r. Przedsiębiorca poinformował również, że nie dysponuje spisem z natury na dzień 28 lutego 2018 r., przedstawił natomiast stany zapasów według zapisów księgowych na ten dzień. Przedsiębiorca przedłożył informację o zrealizowanych dostawach węgla dla kotłowni lokalnych w żądanym przez Prezesa URE okresie. Informacje stanowią zestawienia ważeń dla każdej kotłowni z podaniem daty, nr rej. pojazdu oraz wagi netto dostawy. Przedsiębiorca zaznaczył, że wielkości pojedynczej dostawy dla różnych kotłowni lokalnych ograniczone były pojemnością miejsca składowania. Przedsiębiorca wyjaśnił, że „... wskazana w wezwaniu rozbieżność w ilości paliw dla wszystkich źródeł ciepła na dzień 21 marca 2018 r. wynika z błędnego podsumowania w piśmie z dnia 12 kwietnia 2018 r., a oszacowany przez Spółkę łączny zapas węgla na wszystkich placach składowych na 21 marca 2018 r. wynosił 4.148,75Mg.”. Przedsiębiorca wniósł o przesunięcie terminu udzielenia odpowiedzi w zakresie zużycia węgla każdego dnia od 1 marca 2018 r. do 20 marca 2018 r. dla każdego z lokalnych źródeł wytwarzania ciepła z powodu urlopu pracownika nadzorującego pracę kotłowni. /k. 92-108 akt adm./

W piśmie z dnia 12 grudnia 2018 r., Przedsiębiorca w zakresie zużycia węgla każdego dnia od 1 marca 2018 r. do 20 marca 2018 r. dla każdego z lokalnych źródeł wytwarzania ciepła stwierdził, że „... nie dysponuje dziennymi zestawieniami zużycia węgla w poszczególnych kotłowniach lokalnych. Kotłownie te nie są wyposażone w urządzenia pomiarowe umożliwiające określenie wagi węgla zasypanego w danym dniu do kotła. Rozliczenie zużycia następuje

miesięcznie wg algorytmu: stan początkowy (oszacowany na koniec poprzedniego miesiąca) + dostawy opału w danym miesiącu - stan końcowy (oszacowany na koniec miesiąca)". /k. 110 akt adm./

Pismem z dnia 29 stycznia 2019 r. Prezes URE wezwał Przedsiębiorcę do:

- przekazania informacji o zużyciu węgla w okresie od 31 października 2017 r. do 1 listopada 2017 r. dla lokalnych źródeł wytwarzania ciepła, gdzie stosowane jest paliwo węglowe,
- informacji dotyczących ewentualnych dostaw paliwa w dniach 31 października 2017 r. i 1 listopada 2017 r. do źródeł lokalnych wraz z podaniem wielkości dostawy w tonach oraz kopii dokumentów potwierdzających dostawę,
- podania wielkości przychodów uzyskanych z tytułu wykonywanej działalności koncesjonowanej polegającej na wytwarzaniu ciepła za rok 2018 z ew. korektami na dzień otrzymania niniejszego wezwania. /k. 112 akt adm./

W odpowiedzi na ww. wezwanie Przedsiębiorca pismem z dnia 18 lutego 2019 r., podał informacje o zużyciu węgla w okresie od 31 października 2017 r. do 1 listopada 2017 r. dla lokalnych źródeł wytwarzania ciepła, gdzie stosowane jest paliwo węglowe. Poinformował też, że w tym okresie nie odnotowano dostaw paliwa do źródeł lokalnych oraz podał wielkości przychodów zgodnie z wezwaniem. /k. 114 akt adm./

Pismem z dnia 27 lutego 2019 r. zawiadomiono Przedsiębiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie oraz poinformowano o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym i możliwości złożenia dodatkowych uwag i wyjaśnień, w siedzibie Prezesa URE w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia. Jak wynika ze zwrotnego potwierdzenia odbioru Przedsiębiorca odebrał przedmiotowe zawiadomienie w dniu 4 marca 2019 r. /k. 116 akt adm./

Postanowieniem z dnia 11 kwietnia 2019 r. Nr D.. (...) (...) podjęto ponownie zakończone w dniu 27 lutego 2019 r. postępowanie dowodowe prowadzone przez Prezesa URE w sprawie wymierzenia Przedsiębiorcy kary pieniężnej na podstawie art 56 ust. 1 pkt 2 ustawy w związku z ujawnieniem nieprawidłowości polegających na nieprzebrzeganiu obowiązku utrzymywania zapasów paliw w ilości zapewniającej utrzymanie ciągłości dostaw ciepła do swoich odbiorców, określonej zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 1 lit. c oraz § 2 ust. 3 rozporządzenia, obniżeniu wielkości utrzymywanych zapasów paliw w innych przypadkach niż wymienione w art. 10 ust. 1a, nieprzekazaniu informacji, o której mowa w art. 10 ust. 1e ustawy. Prezes URE zawiadomił Przedsiębiorcę, że zgromadzono materiał dowodowy pozwalający ustalić, iż Przedsiębiorca w dniu 1 listopada 2017 r. nie utrzymywał zapasów paliw na odpowiednim - wymaganym przepisami prawa poziomie i nie poinformował o tym Prezesa URE, wskazując przy tym wielkości niedoborów zapasów węgla kamiennego w kotłowniach Przedsiębiorcy, które przedstawiały się następująco:

- w N. ul. (...) Mg - tj. 55,79% zapasu obowiązkowego,
- w N. ul. (...) Mg - 88,54% zapasu obowiązkowego,
- w R. przy ul. (...) Mg, co stanowi 56,53% zapasu obowiązkowego,
- w P. przy ul. (...) Mg, co stanowi 91,16% zapasu obowiązkowego.

Jak wynika ze zwrotnego potwierdzenia odbioru Przedsiębiorca odebrał przedmiotowe pismo w dniu 19 kwietnia 2019 r. /k. 118, 119 akt adm./

Pismem z dnia 29 kwietnia 2019 r., Przedsiębiorca podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie. Jednocześnie w tym samym piśmie na podstawie art. 75 § 1 wniósł o przeprowadzenie oględzin miejsc składowych opału: w N. przy ul. (...), w R. przy ul. (...), w P. przy ul. (...), w N. przy ul. (...) na okoliczność uwarunkowań składowania paliwa w w/w lokalizacjach w odniesieniu do wymagań § 4 rozporządzenia. /k. 121-122 akt adm./

Postanowieniem z dnia 31 maja 2019 r. Nr D.. (...) (...) Prezes URE odmówił przeprowadzenia oględzin miejsc skladowych opału na okoliczność ww. uwarunkowań. /k. 124-125 akt adm./

Pismem z dnia 10 czerwca 2019 r. zawiadomiono Przedsiębiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie oraz poinformowano o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym i możliwości złożenia dodatkowych uwag i wyjaśnień, w siedzibie Prezesa URE w terminie 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia. Jak wynika z danych udostępnianych przez (...) S.A. przedmiotowe zawiadomienie zostało Przedsiębiorcy doręczone w dniu 17 czerwca 2019 r. Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu prawa zapoznania się z zebrany materiałem dowodowym w wyznaczonym terminie. /k. 128, 129 akt adm./

W dniu 5 lipca 2019 r. Prezes URE wydał decyzję numer D.. (...) (...) /k. 130-141 akt adm./

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były przez żadną ze stron niniejszego postępowania kwestionowane, jak również w ocenie Sądu nie budziły wątpliwości.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Strony nie wystąpiły o przeprowadzenie rozprawy, natomiast rozpoznanie sprawy na rozprawie nie było konieczne, wobec czego wystąpiły podstawy rozstrzygnięcia sprawy na posiedzeniu niejawnym.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 3 pkt 12 lit. a) ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 755 ze zm.; dalej: „ustawa – Prawo energetyczne”) przedsiębiorstwo energetyczne to podmiot prowadzący działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, przetwarzania, magazynowania, przesyłania, dystrybucji paliw albo energii lub obrotu nimi. Nie stanowiła przedmiotu sporu okoliczność, że powód posiada koncesję na wytwarzanie ciepła udzieloną decyzją Prezesa URE z dnia 13 października 1998 r. Nr (...) (...) ze zm., a zatem jest przedsiębiorstwem energetycznym w rozumieniu ustawy - Prawo energetyczne. Z powyższych względów, w odniesieniu do powoda znajduje zastosowanie art. 10 ustawy - Prawo energetyczne. Zgodnie z treścią art. 10 ust. 1 ustawy – Prawo energetyczne, przedsiębiorstwo energetyczne zajmujące się wytwarzaniem energii elektrycznej lub ciepła jest obowiązane utrzymywać zapasy paliw w ilości zapewniającej utrzymanie ciągłości dostaw energii elektrycznej lub ciepła do odbiorców, z zastrzeżeniem ust. 1a-1d. Należy też przy tym zwrócić uwagę na treść art. 10 ust. 1e ustawy – Prawo energetyczne, zgodnie z którym: Przedsiębiorstwo energetyczne, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązane informować:

- 1) operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub operatora systemu połączonego elektroenergetycznego o zużyciu i stanie zapasów paliw zużywanych do wytwarzania energii elektrycznej w źródłach przyłączonych do sieci przesyłowej lub koordynowanej sieci 110 kV; informacja ta jest przekazywana wraz z informacją o stanie urządzeń wytwórczych;
- 2) Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o obniżeniu ilości zapasów paliw poniżej wielkości określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6 oraz o sposobie i terminie ich uzupełnienia wraz z uzasadnieniem.

Przedsiębiorstwo energetyczne, zgodnie z treścią art. 10 ust. 1a ustawy – Prawo energetyczne może co prawda może obniżyć ilość zapasów paliw poniżej wielkości określonych w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia ciągłości dostaw energii elektrycznej lub ciepła, jednakże może to nastąpić w następujących przypadkach:

- 1) wytworzenia, na polecenie właściwego operatora systemu elektroenergetycznego, energii elektrycznej w ilości wyższej od średniej ilości energii elektrycznej wytworzonej w analogicznym okresie w ostatnich trzech latach, lub
- 2) nieprzewidzianego istotnego zwiększenia produkcji energii elektrycznej lub ciepła, lub

3) wystąpienia, z przyczyn niezależnych od przedsiębiorstwa energetycznego, nieprzewidzianych, istotnych ograniczeń w dostawach paliw zużywanych do wytwarzania energii elektrycznej lub ciepła.

Powód nie wykazał w niniejszym procesie wystąpienia żadnego z wyżej wymienionych przypadków.

Ponadto, zgodnie z treścią art. 10 ust. 6 ustawy – Prawo energetyczne, Minister właściwy do spraw energii określi, w drodze rozporządzenia, wielkości zapasów paliw, o których mowa w ust. 1, sposób ich gromadzenia oraz szczegółowy tryb przeprowadzania kontroli stanu zapasów, uwzględniając rodzaj działalności gospodarczej, możliwości techniczne i organizacyjne w zakresie gromadzenia zapasów. Z powyższych względów, w odniesieniu do powoda w niniejszej sprawie znajdują także zastosowanie przepisy Rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 lutego 2003 r. w sprawie zapasów paliw w przedsiębiorstwach energetycznych (Dz. U. z 2003 r. Nr 39, poz. 338 ze zm., dalej: „rozporządzenie”).

W niniejszej sprawie należy zwrócić uwagę na okoliczność, że powód nie kwestionował wskazanych przez pozwanego wartości - zgodnie z § 2 ust 3 rozporządzenia. Niedobór stanu zapasów paliw w stosunku do poziomu wymaganego przez rozporządzenie wyniósł w dniu 1 listopada 2017 r.:

- 49,01 Mg węgla kamiennego dla kotłowni nr 3 zlokalizowanej w N. przy ul. (...);
- 16,22 Mg węgla kamiennego dla kotłowni nr 4 zlokalizowanej w N. przy ul. (...);
- 19,53 Mg węgla kamiennego dla kotłowni nr 5 zlokalizowanej w R. przy ul. (...);
- 16,80 Mg węgla kamiennego dla kotłowni nr 7 zlokalizowanej w P. przy ul. (...). Nie należy też tracić z pola widzenia okoliczności, że powyższe wartości stanowią odzwierciedlenie przedstawionych przez powoda informacji i dokumentów w toku postępowania administracyjnego, w szczególności w pismach z dnia 2 lipca 2018 roku, 4 grudnia 2018 roku, 18 lutego 2019 roku. Powód nie kwestionował również faktu, że gdyby nawet uwzględnić wskazywaną przez niego okoliczność w toku postępowania administracyjnego, dotyczącą braku urządzeń pomiarowych, niedobór w przedmiotowych źródłach lokalnych stanowi odpowiednio:

- dla kotłowni nr 3 w N. przy ul. (...) % zapasu obowiązkowego,
- dla kotłowni nr 4 w N. przy ul. (...) % zapasu obowiązkowego,
- dla kotłowni nr 5 w R. przy ul. (...) % zapasu obowiązkowego,
- dla kotłowni nr 7 w P. przy ul. (...) % zapasu obowiązkowego.

W nawiązaniu do powyższego, zasadnie pozwany uznał w przedmiotowej sprawie za bezsporną okoliczność, że powód nie wypełnił obowiązku informacyjnego, określonego w art. 10 ust 1e pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne w odniesieniu do obniżenia stanu zapasów węgla kamiennego w dniu 1 listopada 2017 r. dla kotłowni lokalnych gdzie stosowane jest paliwo węglowe.

W niniejszej sprawie przedmiotem sporu była okoliczność, czy możliwe jest składowanie węgla dla kotłowni lokalnych na placu składowym kotłowni (...), oddalonym od poszczególnych kotłowni o:

- od kotłowni nr 3 w N. przy ul. (...) - 15,3 km,
- od kotłowni nr 4 w N. przy ul. (...) km,
- od kotłowni nr 5 w R. przy ul. (...) - 13,6 km,
- od kotłowni nr 7 w P. przy ul. (...) km,

Powód w treści odwołania (jak również w toku postępowania administracyjnego) uzasadniał powyższe tym, że kotłownie usytuowane są na terenie skupisk mieszkaniowego budownictwa wielorodzinnego, gdzie nie ma możliwości gromadzenia dużych zapasów węgla. Powód podnosił, że gromadzenie węgla w znacznej ilości w takiej lokalizacji nie jest wskazane zarówno ze względów ekologicznych, zdrowotnych jak i bezpieczeństwa. Powód powoływał się przy tym również na treść § 4 rozporządzenia, zgodnie z którym zapasy mogą być gromadzone w magazynach, zbiornikach i na składowiskach sąsiadujących z miejscem wytwarzania energii, w sposób zapewniający bezpieczeństwo osób i składowania, ochronę środowiska oraz umożliwiający składowanie i pobieranie paliw w sposób ciągły w ciągu całego roku. Jeżeli zatem, w ocenie powoda, potencjalne miejsca składowania nie spełniały powyższych wymogów to uzasadnione było (i to w świetle art.355§2 k.c.) ustanowienie, do czasu wystąpienia możliwości zmiany tego stanu rzeczy (wszystkie nieruchomości na których spółka prowadzi eksploatację źródeł ciepła stanowią własność innych podmiotów będących odbiorcami ciepła), magazynem składowym dla kotłowni lokalnych magazynu (...) w O., z którego węgiel dowożony jest sukcesywnie w zależności od potrzeb. Zdaniem powoda kluczowe jest przy tym, że zapewnił utrzymanie ciągłości dostaw ciepła do odbiorców przy zapewnieniu ilości zapasów określonej w rozporządzeniu. Powód zarzucił pozwanemu, że wydając przedmiotową decyzję skupił całą swoją uwagę na użytym przez ustawodawcę pojęciu miejsca "sąsiadującego z miejscem wytwarzania energii", które nie zostało w rozporządzeniu zdefiniowane. W przekonaniu powoda, przyjmując językowe znaczenie tego pojęcia, miejsce składowania może być położone obok miejsca wytwarzania. Powód podniósł też, że jako podmiot prowadzący działalność gospodarczą, co wiąże się z podwyższonymi standardami należytej staranności zgodnie z art.355 §2 k.c., zobowiązany jest brać pod uwagę czynniki zapisane w Rozporządzeniu a nadto ma na uwadze regulacje, które nie mają co prawda charakteru powszechnie obowiązujących przepisów prawa ale zawierają istotne wytyczne o charakterze technicznym takie jak Polska Norma PN-G - 07010:1994 określająca zasady projektowania składów węgla oraz zasady składowania w nich węgla kamiennego i brykietów węgla kamiennego. Powód starał się wykazać w toku postępowania okoliczność uwarunkowań składowania paliwa w lokalizacjach miejsc składowych opału: w N. przy ul. (...), w R. przy ul. (...), w P. przy ul. (...), w N. przy ul. (...) w odniesieniu do wymagań § 4 rozporządzenia. Powód wskazał przy tym, że złożył wniosek dowodowy na podstawie art.75 § 1 k.p.a. o przeprowadzenie oględzin z miejsc składowych opału: w N. przy ul. (...), w R. przy ul. (...), w P. przy ul. (...), w N. przy ul. (...) na okoliczność uwarunkowań składowania paliwa w w/w lokalizacjach w odniesieniu do wymagań § 4 Rozporządzenia, jednak wniosek ten został rozpatrzony przez Prezesa URE odmownie. Zdaniem powoda dokonanie przedmiotowych oględzin było konieczne dla prawidłowego rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, w szczególności do oceny działań podjętych przez powoda dla zachowania warunków gromadzenia zapasów paliw i utrzymania ciągłości dostaw ciepła z kotłowni lokalnych.

Odnosząc się do powyższego należy wskazać, że zasadnie ocenił pozwany, iż przeprowadzanie tego dowodu było zbędne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, gdyż miejsca składowania paliwa są okolicznościami bezspornymi w niniejszej sprawie. Ponadto zauważyć tu też należy, że wskazany przez powoda zarzut dotyczący naruszenia prawa procesowego w postępowaniu administracyjnym, tj. art. 75 k.p.a. nie mógł skutkować uchynieniem zaskarżonej decyzji. Niniejsze postępowanie sądowe zainicjowane odwołaniem powoda od decyzji Prezesa URE ma charakter postępowania rozpoznawczego, pierwszoinstancyjnego i kontradyktoryjnego, a Sąd rozstrzyga sprawę merytorycznie. Rację miał też pozwany, że miejsca składowania paliwa powinny sąsiadować z miejscem wytwarzania. Ta przesłanka nie została spełniona w niniejszej sprawie, gdyż miejsca składowania paliwa są oddalone około kilkunastu kilometrów od miejsca wytwarzania. Zapewnienia powoda o możliwości sukcesywnego dowożenia węgla w zależności od potrzeb, są jedynie zapewnieniem o posiadaniu możliwości logistycznych takiego przedsięwzięcia w razie zaistnienia takiej „potrzeby”, nie jest to jednak równoznaczne ze spełnieniem wskazanej w rozporządzeniu przesłanki w postaci gromadzenia zapasów w miejscu sąsiadującym z miejscem wytwarzania energii. Słusznie zauważył pozwany w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, że ustawodawca wprowadzając w rozporządzeniu nakaz gromadzenia zapasów paliw w bezpośrednim sąsiedztwie miejsc wytwarzania energii, miał na celu zagwarantowanie maksymalnego bezpieczeństwa ciągłości dostaw energii elektrycznej lub ciepła do odbiorców, poprzez wyeliminowanie ewentualnych trudności w zakresie zapewnienia utrzymania zapasów danego paliwa. Istotnie bowiem, jedynie realizacja powyższego wymogu może skutkować dostatecznym zminimalizowaniem niebezpieczeństwa przerwania ciągłości dostaw energii elektrycznej lub ciepła. Z tego względu, jak już wyżej wskazano, nawet permanentna gotowość powoda do transportu

danego paliwa wymienionego w rozporządzeniu, w sytuacji kryzysowej nie będzie tak skuteczna, jak gromadzenie zapasów dosłownie „w sąsiedztwie” miejsca wytwarzania energii. Z powyższych względów, Sąd również podziela pogląd powołany przez pozwanego w wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 12 maja 2012 r., w sprawie o sygn. akt VI ACa 1255/09, w którym wskazał, że: „(...) obowiązek utrzymywania zapasów węgla kamiennego dotyczy miejsca położonego obok miejsc wytwarzania energii, a więc poszczególnych elektrociepłowni. W praktyce oznacza to więc miejsca, skąd odbywa się jedynie transport technologiczny tzn. bezpośrednio do miejsca spalania paliwa oraz dalej: (...) w przypadku przedsiębiorstw energetycznych wielozakładowych, jakim niewątpliwie jest powód, spełnienie obowiązku posiadania odpowiedniej ilości zapasów paliwa odnosi się więc do każdego z zakładów (...). Oznacza to, iż nawet gdyby w jednym z zakładów występowała znaczna nadwyżka zapasów paliwa danego rodzaju, zaś w innym występowałyby niedobór zapasów w stosunku do ilości wymaganej przepisami prawa, to wówczas nie można byłoby uznać, iż przedsiębiorstwo energetyczne wywiązało się ze swojego obowiązku utrzymywania odpowiednich zapasów w sąsiedztwie każdego z miejsc wytwarzania energii, o jakim jest mowa w § 2 ust 1 lit a-c cytowanego Rozporządzenia (...).”

W świetle powyższego przyjąć należało, że powód nie przestrzegał według stanu na dzień 1 listopada 2017 r. obowiązku utrzymywania zapasów paliw w ilości zapewniającej utrzymanie ciągłości dostaw ciepła do odbiorców, a zatem wypełnił dyspozycję przepisu art. 56 ust. 1 pkt 2 zdanie pierwsze ustawy – Prawo energetyczne, zgodnie z którym karze pieniężnej podlega ten, kto nie przestrzega obowiązku utrzymywania zapasów paliw, wprowadzonego na podstawie art 10 ust. 1 ustawy.

Bezsprzecznie powód również nie wypełnił obowiązku informacyjnego, określonego w art. 10 ust. 1e pkt 2 ustawy – Prawo energetyczne, w odniesieniu do obniżenia stanu zapasów węgla kamiennego w dniu 1 listopada 2017 r. w czterech lokalnych źródłach wytwarzania ciepła.

Zasadnie też przyjął pozwany, że w niniejszej sprawie nie zaistniały przesłanki do zastosowania instytucji odstąpienia od wymierzenia kary w przypadku obu czynów powoda, gdyż żadna z przesłanek o których mowa w treści art. 56 ust. 6a ustawy – Prawo energetyczne nie została spełniona. Nie budzi też wątpliwości Sądu dokonany przez pozwanego wymiar kary co do obu czynów powoda. W sposób prawidłowy pozwany uwzględnił bowiem dotychczasowe zachowanie powoda, stopień zawinienia, stopień szkodliwości oraz sytuację finansową i z tego względu za naruszenie postanowień art. 10 ust. 1 ustawy Prezes URE wymierzył powodowi karę pieniężną w kwocie 10 000 zł oraz za naruszenie postanowień art. 10 ust. 1e pkt 2 ustawy karę pieniężną w kwocie 10 000 zł. Wysokość obu kar jest zdecydowanie niższa od maksymalnego progu wynikającego z przepisu art 56 ust. 3 ustawy tj. w wielkości nieprzekraczającej 15% przychodu ukaranego Przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym. W przekonaniu Sądu kary w wysokości nałożonej decyzją z dnia 5 lipca 2019 roku, będą na tyle odczuwalne dla powoda, aby spełniły swoje funkcje: represyjną i zapobiegawczą sprawiając, że powód, jako podmiot ukarany będzie stosował się do obowiązującego porządku prawnego, a także wychowawczą oddziałując zniechęcająco na innych przedsiębiorców do podejmowania działań niezgodnych z prawem.

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy w Warszawie, na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie, jako niezasadne.

O kosztach procesu rozstrzygnięto, zgodnie z wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c., zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, przyjmując, że powód, jako strona przegrywająca sprawę, zobowiązany jest do zwrotu pozwanemu kosztów procesu, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w wysokości 720 zł ustalone na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych.

Sędzia SO Jolanta Stasińska